

غزل کارتونی و دکترین عدم‌نگاری

واژگان کلیدی

- * غزل کارتونی
- * غزل انیمیشن
- * غزل فانتزی
- * شعر انیمیشن
- * انیمیشن

آرش آذریک *hdaneshgah@yahoo.com

دانش آموخته کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

ستی سارا سوشیان

پژوهشگر اندیشکده کلمه‌گرایان ایران

چکیده:

«کارتون» و «انیمیشن» هنرهایی برآمده از بستر صنعت پویانمایی در سینما هستند، هنر کارتونی و هنر انیمیشنی در ساحت خلق جهانی دگرگون اتفاق می‌افتند. انیماتورها در خلق جهان انیمیشن به شیوه‌های گوناگون سنتی، متحرک سازی، طلق، استاپ موشن و... در پی آفرینش انیمیشن‌هایی با روح مستقل و کاربردی هستند؛ یعنی هر کاراکتر انیمیشن دارای کاربردی دیگرگون از جهان واقعی و رئال است، جهانی که بر بنیان تخیل بنا می‌شود و عدم آفرینی می‌کند و به گفتاری صریح‌تر جهان انیمه جهان کارکترهایی است که در جهان رئال و واقع‌بینانه کاربردی ندارد. اما مقوله‌ی شعر انیمیشن و در این مقال شاخه‌ی اصلی کلاسیک آن یعنی غزل کارتونی، رویکردی نوین را در جهان شعر و شعر جهان بنیان می‌نهد، این بار در ساحت شعر انیمه شاهد عدم‌آفرینی و پرداختی زبان‌ورزانه در دنیای ادبیات خواهیم بود، آنجا که تخیل شاعرانه با تخیل هنر انیمه به هم‌افزایی می‌رسند و شعر انیمه را سامان می‌بخشند.

این مقاله با عنایت به جهان انیمیشن ژانری نوین را در جهان شعر با عنوان شعر انیمیشن-به صورت ویژه در این مقال غزل کارتونی که به دو شاخه‌ی غزل انیمیشن و غزل فانتزی تقسیم می‌شود- بررسی می‌کند و بیانگر هنر انیمیشن به عنوان یک هنر زبانی است؛ همچنین این نوشتار بیانگر این است که بعد از چاپ کتاب جنبش ادبی ۱۴۰۰، با مقدمه‌ی آرش آذریک؛ انیمیشن دیگر در دو ساحت بزرگ هنری و جهانی یعنی پویانمایی در صنعت سینما و شعر انیمیشن مورد بررسی قرار خواهد گرفت. روش این پژوهش به صورت کتابخانه‌ای، بنیادی، توصیفی و تحلیلی است.